

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 7 päivänä kesäkuuta 2017,

ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ennalta ehkäiseviä uudelleenjärjestelyjä koskevista puitteista, uudesta mahdollisuudesta ja toimenpiteistä uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyjen tehostamiseksi sekä direktiivin 2012/30/EU muuttamisesta

(CON/2017/22)

(2017/C 236/02)

Johdanto ja oikeusperusta

Euroopan komissio hyväksyi 22 päivänä marraskuuta 2016 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ennaltaehkäiseviä uudelleenjärjestelyjä koskevista puitteista, uudesta mahdollisuudesta ja toimenpiteistä uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyjen tehostamiseksi sekä direktiivin 2012/30/EU⁽¹⁾ muuttamisesta (jäljempänä 'direktiiviehdotus' tai 'ehdotettu direktiivi'). Euroopan keskuspankki (EKP) katsoo, että ehdotettu direktiivi kuuluu sen toimivaltaan, mutta EKP:tä ei ole kuultu direktiiviehdotuksesta. Se käyttää tästä syystä sille Euroopan unionin toiminnasta annetun sopimuksen 127 artiklan 4 kohdan toisessa virkkeessä annettua toimivaltaa antaa lausuntoja asianomaisille unionin toimielimille toimivaltaansa kuuluvilla aloilla.

EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu perussopimuksen 127 artiklan 4 kohdan toisen virkkeeseen, koska direktiivi sisältää EKP:n toimivaltaan kuuluvia säännöksiä; ehdotettu direktiivi vaikuttaa esim. Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) 127 artiklan 5 kohdan mukaiseen tehtävään myötävaikuttaa rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän toimivaltaisten viranomaisten politiikan moitteettomaan harjoittamiseen sekä EKP:lle perussopimuksen 127 artiklan 6 kohdan nojalla annettuihin luottolaitosten vakavaraisuuspolitiikkaa koskeviin tehtäviin. Lisäksi ehdotettu direktiivi vaikuttaa 127 artiklan 1 kohdan mukaiseen EKP:n velvoitteeseen tukea yleistä talouspolitiikkaa EU:ssa rajoittamatta hintavakauden ylläpitämisen tavoitetta. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

1. Yleiset huomautukset

1.1 Ehdotetun direktiivin päätavoitteena on poistaa liiketoiminnan ja yritysten uudelleenjärjestelyjä koskevien puitteiden eroista eri jäsenvaltioissa johtuvia merkittäviä esteitä pääoman rajat ylittävälle liikkumiselle. EKP pitää tätä tavoitetta kannatettavana. Ehdotettu direktiivi on tärkeä askel kohti koko unionissa sovellettavien oikeudellisesti sitovien vähimmäisvaatimusten vahvistamista, erityisesti yrityksiä koskevien likvidaatiota edeltävien menettelyjen ja yritysten uudelleenjärjestelyn osalta.

1.2 Vaikka ehdotus sisältääkin uudelleenjärjestelyjä koskeviin olemassa oleviin puitteisiin liittyen joitakin hyvin relevantteja vähimmäistason yhdenmukaistamistoimia, ehdotuksesta puuttuu kokonaisvaltainen lähestymistapa kohti maksukyvyttömyyslainsäädännön – kattaen sekä uudelleenjärjestelyn että likvidaation – yhdenmukaistamista unionissa. Ehdotuksessa ei myöskään pyritä yhdenmukaistamaan maksukyvyttömyyslainsäädännön keskeisiä Aspekteja, kuten a) maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisen edellytyksiä, b) maksukyvyttömyyden yhteistä määritelmää, c) saatavien järjestystä ja d) takaisinsaantikanteita. Vaikka EKP ymmärtää täysin tällaisen kokonaisvaltaisen lähestymistavan merkittävät oikeudelliset sekä käytännön tason haasteet, jotka johtuvat tällaisen hankkeen edellyttämistä laajoista muutoksista siviili-, kauppa- ja yhtiöoikeuteen, tarvitaan kuitenkin rohkeampia toimia yhteisen perustan luomiseksi jäsenvaltioiden aineellisten maksukyvyttömyyslakien yhdenmukaistamiseksi, mikä varmistaisi pitkällä aikavälillä kattavamman yhdenmukaistamisen⁽²⁾ ja myötävaikuttaisi toimivaan pääomamarkkinaunioniin.

⁽¹⁾ COM(2016) 723 final

⁽²⁾ Ks. Diego Valiante, Harmonising Insolvency Laws in the Euro Area: rationale, stocktaking and challenges, Centre for European Policy Studies Special Report No 153, joulukuu 2016.

- 1.3 Useimmissa oikeusjärjestyksissä maksukyvyttömyysmenettelyillä, yritysten ja liiketoiminnan uudelleenjärjestely mukaan luettuina, on seuraavat kaksi keskeistä tavoitetta: a) riskien allokointi markkinatalouden toimijoiden kesken ennustettavissa olevalla, tasapuolisella ja läpinäkyvällä tavalla; tähän kuuluu asianmukaisen tasapainon löytäminen velkoja-velallisuhteessa; ja b) arvon suojaaminen ja maksimointi kaikkien osapuolten ja koko talouden eduksi⁽³⁾. Jos maksukyvyttömyysmenettelyjä varten ei löydetä asianmukaista tasapainoa velkojien ja velallisten oikeuksien välillä, tämä voi johtaa epäsuotuisiin ja tahattomiin seuruksiin. Onnistuneessa maksukyvyttömyysmenettelyssä olisi oltava kannustimia kaikille osapuolille ja siinä olisi asianmukaisesti otettava huomioon makrotaloudelliset näkökohdat. Ennakoitavissa olevat maksukyvyttömyysmenettelyt edistävät rajatylittäviä pääomamarkkinatransaktioita, kun taas huonosti ennakoitavissa olevat maksukyvyttömyysmenettelyt muodostavat – erityisesti rajatylittävässä yhteyksissä – merkittävän esteen pääomamarkkinoiden yhdentymiselle. Samalla tavoin – ja ottaen huomioon eurooppalaisen pankkien taseita tällä hetkellä rasittavat ongelmaluotot – menettelyiden ennakoitavuus ja läpinäkyvyys voisivat koko unionin alueella vaikuttaa myönteisesti vaikeassa tilanteessa oleviin velkamarkkinoihin, joiden fokus on tällä hetkellä pitkälti kansallinen. Lisäharmonisointi on tarpeen vähintäänkin maksukyvyttömyysmenettelyiden keskeisten tavoitteiden osalta, sisältäen myös yhteisesti sovitun tasapainon velkojien ja velallisten oikeuksien välillä.
- 1.4 Yritykset tukeutuvat vahvasti sopimuksiin, joissa kodifioidaan luottamuksen käsite, vähennetään kustannuksia ja epävarmuutta sekä samanaikaisesti tuetaan uusia investointiprojekteja ja liiketoimintamahdollisuuksia. Kokonaistalouden arvon maksimoimiseksi yritysten ja liiketoiminnan uudelleenjärjestelyä koskevat tehokkaat puitteet olisi sisällytettävä taloudelliseen ja juridiseen toimintaympäristöön, jossa elinkelpoiset yritykset voivat järjestää toimintansa uudelleen. Elinkelvoton liiketoiminta olisi likvidoitava nopeasti takaisinperintäärvon maksimoimiseksi sekä velkojien ja muiden osapuolten epävarmuuden vähentämiseksi, kun taas elinkelpoiset yritykset – joiden saneeratut varat saattavat olla arvokkaampia kuin mitä ne olisivat likvidaatioskenaariossa – voivat potentiaalisesti palautua ja tuottaa osakkaille tuottoa ja velkojille lyhennyksiä ja varmistaa työpaikkoja. Tällaisessa tilanteessa liiketoiminnan pelastamiseen olisi pyrittävä sekä muodollisin että epämuodollisin keinoin. Tieto siitä, että muodollisten menettelyjen soveltaminen voi tulla ajankohtaiseksi, vaikuttaa uudelleenjärjestelysopimusneuvottelujen kuluihin ja kannustimiin. Tämä merkitsee myös sitä, että toimivan yrityksen uudelleenjärjestelyä koskevien tehokkaampien ratkaisujen olemassaolo voi toiminnan jatkumisskenaariossa vaikuttaa velallisen arvoa nostavasti ja voi tarjota asianmukaisen tasapainon suhteessa velkojiin, etenkin vakuudettomiin velkojiin. Oikeus aloittaa ennaltaehkäisevä uudelleenjärjestely ja määrittää uudelleenjärjestelysuunnitelma, velkojien mahdollisuus äänestää suunnitelmasta enemmistöpäätöksin sekä mahdollisuus nimittää uudelleenjärjestelystä vastaava selvittäjä, ovat liiketoiminnan arvon säilyttämiseen mahdollisesti vaikuttavia tekijöitä. Tällainen lähestymistapa voi myös tukea tai edistää rahoitusmarkkinoiden vakautta luomalla velallisille ja velkojille asianmukaisia kannustimia. Vaikeuksissa olevia velkoja kannustetaan käymään vuoropuhelua velkojien kanssa hyvissä ajoin ja tarkoituksenmukaisella tavalla lainahoitojoustojen mahdollisuuteen tukeutumisen sijaan. Lisäksi elinkelvottomat yritykset voidaan erottaa elinkelpoisista yrityksistä, jotka hyötyisivät kestävästä uudelleenjärjestelystä. Vastaavasti, vaikka täytäntöönpanokanteiden keskeyttäminen rajoittaisi velkojien mahdollisuuksia panna oikeutensa välittömästi täytäntöön, velkojat hyötyisivät kuitenkin pienemmistä velkajärjestelykustannuksista, vakuuksien nopeammasta ja helpommasta saatavuudesta sekä tästä seuraavasta olevasta vakuuksien korkeammasta arvosta, ongelmalainojen syvenevistä markkinoista sekä tällaisen järjestelmän mahdollisista signaali-vaikutuksista velallisten kurinalaisuuteen.
- 1.5 Lakiuudistusten lisäksi voisi olla syytä harkita parhaan käytännön sääntöjen tai periaatteiden käyttöönottoa välineenä, jonka avulla kansallisia maksukyvyttömyysäädöksiä voisi pitkällä aikavälillä ohjata kohti yhdenmukaisempaa lähestymistapaa. Yhdenmukaisempaan lähestymistavan saavuttamista voisi edesauttaa myös se, että kaikki jäsenvaltiot hyväksyisivät olemassa olevat tunnustetut kansainväliset standardit, esim. Yhdistyneiden Kansakuntien kansainvälisen kauppaoikeuden toimikunnan (UNCITRAL) rajat ylittäviä maksukyvyttömyysmenettelyjä koskeva mallisäädöksen⁽⁴⁾.
- 1.6 Uudelleenjärjestelymenettelyjen laukausevat tekijät on kansallisissa oikeusjärjestelmissä määritelty eri tavoin⁽⁵⁾. Ehdotettu direktiivi tarjoaa ainutlaatuisen mahdollisuuden ottaa käyttöön yhteinen eurooppalainen järjestelmä, joka rakentuu yhteisiin konsepteihin sekä yhdenmukaistettuihin päaelementteihin.
- 1.7 Vaikka ehdotettua direktiiviä ei sovelleta velkojiin, jotka ovat luottolaitoksia, sijoituslaitoksia ja yhteissijoitusyrityksiä, keskusvastapuolia, vakuutusyrityksiä ja jälleenvakuutusyrityksiä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston

⁽³⁾ Ks. International Monetary Fund (IMF), *Orderly & Effective Insolvency Procedures: Key Issues*, 1999, saatavilla IMF:n verkkosivuilla www.imf.org.

⁽⁴⁾ Luettavissa UNCITRAL:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

⁽⁵⁾ Ks. alaviitteessä 2 mainittu Diego Valiante, *Harmonising Insolvency Laws in the Euro Area*, s. 11–12; sekä Gerard McCormack et al., *Study on a new approach to business failure and insolvency. Comparative legal analysis of the Member States' relevant provisions and practices*, Tender No JUST/2014/JCOO/PR/CIVI/0075, tammikuu 2016, luku 5.2.

direktiivin 2014/50/EU (6) 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa lueteltuja muita rahoituslaitoksia ja yhteisöjä, saattaa syntyä näitä laitoksia koskevia tahattomia seurauksia sellaisten rahoitusliiketoimien johdosta, joita nämä ovat solmineet kaupallisten vastapuolten kanssa (ks. esim. sulkeutuvan nettoutuksen täytäntöpanokelpoisuutta koskeva 2.4 kohta). Keskeyttämisen vaikutuksia ja laajuutta, kuten esim. sovelletaanko yksittäisten täytäntöpanokanteiden keskeytyksiä myös varoihin, jotka velallinen on antanut velkojan vaateiden vakuudeksi, olisi arvioitava huolellisesti ottaen myös huomioon myös mahdolliset vaikutukset lakisääteisiin pääomavaatimuksiin, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 (7) mukaisten riskin vähentämistapojen näkövinkkelistä. Tässä yhteydessä on syytä ottaa huomioon oikeudelliset suhteet ehdotetun direktiivin sekä rahoitusaloja koskevan unionin lainsäädännön keskeisten säännösten välillä, mukaan lukien asetus (EU) N:o 575/2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012 (8), Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY (9), Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY (10) ja direktiivi 2014/59/EU. Tässä yhteydessä olisi kiinnitettävä huomiota mahdollisiin tahattomiin seurauksiin.

2. Erityiset huomautukset

2.1 Makukyvyyttömyysmenettelyjen määrittely unionin lainsäädännössä

Ehdotettu direktiivi lisää eri unionin säädöksissä olevien relevantteja menettelyjä koskevien määrittelyjen hajanaisuutta (11) ja siinä ei sovelleta asetuksen (EU) 2015/848 mukaista käytäntöä luetella kaikki asianomaiset maksukyvyyttömyysmenettelyt säädöksen liitteissä. Olisi pyrittävä siihen, että ehdotetulla direktiivillä ei aiheutettaisi lisää hajanaisuutta tähän käsitteeseen liittyen, vaan ehdotettua direktiiviä olisi päinvastoin käytettävä välineenä tämän määrittelymateriaalin yhdenmukaistamiseksi.

2.2 Maksukyvyyttömyyden todennäköisyys

Ehdotetun direktiivin mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun maksukyvyyttömyys näyttää todennäköiseltä, taloudellisissa vaikeuksissa olevilla velallisilla on käytettävissään ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteet, joiden avulla ne voivat järjestellä velkansa tai liiketoimintansa uudelleen ja palauttaa elinkelpoisuutensa. Tätä käsitettä olisi selkiytettävä edelleen ehdotetussa direktiivissä, sillä se on keskeinen uudelleenjärjestelyjä koskevien puitteiden kannalta eikä sitä tulisi jättää täysin jäsenvaltioiden harkintavaltaan. Kansallisille lainsäätäjille olisi erityisesti annettava lisäohjeita ”todennäköisen maksukyvyyttömyyden” käsitteen laajuudesta ja sisällöstä. Jos tällaisia ohjeita ei sisällytetä ehdotettuun direktiiviin, ne voisi sisällyttää teknisiin sääntelystandardeihin, jotka komissio antaa siirrettyjen toimivaltuuksien nojalla.

2.3 Tarve vahvistaa selkeä hierarkia ehdotetun direktiivin ja rahoitusmarkkinoiden vakauteen vaikuttavien muiden unionin säädösten välillä sekä tarve arvioida ehdotetun direktiivin vaikutuksia muihin unionin säädöksiin

Ehdotetun direktiivin 31 artiklan mukaan ehdotettu direktiivi ei vaikuta direktiiveihin 98/26/EY ja 2002/47/EY eikä asetukseen (EU) N:o 648/2012. Lisäksi johdanto-osan 43 kappaleessa todetaan, että rahoitusmarkkinoiden vakaus riippuu suurelta osin rahoitusvakuusjärjestelyistä, erityisesti silloin kun vakuusjärjestelyjä tarjotaan yksilöityjen järjestelmien omistusosuuden tai keskuspankin liiketoimien yhteydessä ja kun marginaaleja tarjotaan keskusvastapuolille. Johdanto-osan 43 kappaleessa todetaan lisäksi, että koska vakuudeksi annettujen rahoitusinstrumenttien arvo voi olla hyvin epävakaa, on olennaisen tärkeää realisoida niiden arvo ennen kuin se laskee.

Jotta varmistettaisiin oikeusvarmuuden korkea taso ja selkeiden ohjeiden antaminen jäsenvaltioille, olisi hyvä vahvistaa selkeä hierarkia ehdotetun direktiivin ja mainittujen unionin säädösten välillä säätämällä 31 artiklassa nimenomaisesti, että näiden säädösten säännöksiä sovelletaan ensisijaisesti suhteessa ehdotettuun direktiiviin.

(6) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkkailukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

(7) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

(8) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

(9) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).

(10) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä (EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43).

(11) Ks. maksukyvyyttömyysmenettelyn, likvidaatiomenettelyn ja tervehdyttämistoimenpiteen määrittelyt esim. maksukyvyyttömyysmenettelyistä 20 päivänä toukokuuta 2015 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 19), direktiivissä 2002/37/EY ja luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 4 päivänä huhtikuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/24/EY (EYVL L 125, 5.5.2001, s. 15).

Lisäksi olisi selkiytettävä missä määrin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/110/EY⁽¹²⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/2366⁽¹³⁾ säännellyt yhteisöt, eli maksulaitokset ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset, voivat käyttää ehdotetun direktiivin mukaisia ennaltaehkäiseviä uudelleenjärjestelyjä koskevia puitteita. Näiden yhteisöjen on suojattava maksupalvelukäyttäjiltä ja sähköisen rahan haltijoilta saamansa varat pitämällä tällaiset varat erillään asianomaisen laitoksen muun liiketoiminnan varoista⁽¹⁴⁾. Varojen erillään pitäminen on erityisen relevantti asia tällaisiin laitoksiin liittyvien maksukyvyttömyysmenettelyjen tapauksessa. Maksulaitoksia ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksia ei ole nimenomaisesti suljettu pois ehdotetun direktiivin soveltamisalasta. Näin ollen ehdotetun direktiivin mukaisen täytäntöönpanokanteiden keskeyttämisen mahdollisia vaikutuksia maksulaitoksiin ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksiin olisi arvioitava ja täsmennettävä, mahdollisesti lisäämällä direktiivin asiaa koskeva johdanto-osan kappale tai laajentamalla ehdotetun direktiivin 31 artiklassa olevaa luetteloa unionin säädöksistä, joihin ehdotettu direktiivi ei vaikuta.

2.4 Sulkeutuvan nettoutuksen täytäntöönpanokelpoisuus

Oli selkiytettävä miten ehdotettu direktiivi, täytäntöönpanokanteiden keskeyttäminen mukaan luettuna, toimisi vaikuttamatta sulkeutuvaa nettoutusta koskevien sellaisten järjestelyjen täytäntöönpanokelpoisuuteen, joiden osapuolina on luotto- ja rahoituslaitoksia sekä yrityssektorin velallisia. EKP ymmärtää, että ehdotetussa direktiivissä tarkoitettuja ennaltaehkäiseviä uudelleenjärjestelyjä koskevat menettelyt kuuluvat direktiivissä 2002/47/EY olevan tervehdyttämistimenpiteen määritelmän soveltamisalaan, jonka mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että sulkeutuvaa nettoutusta koskeva lauseke rahoitusvakuusjärjestelyssä voi tulla voimaan ehtojensa mukaisesti riippumatta tervehdyttämistimien aloittamisesta tai jatkumisesta⁽¹⁵⁾. Monissa kansallisissa oikeusjärjestelmissä sulkeutuvan nettoutuksen täytäntöönpanokelpoisuus tervehdyttämistimien aloittamisesta riippumatta tunnustetaan laajemmin myös muutoin kuin rahoitusvakuusjärjestelyn yhteydessä. Toisaalta jäsenvaltiot voivat sulkea direktiivin 2002/47/EY soveltamisalan ulkopuolelle sellaiset rahoitusvakuusjärjestelyt, joissa yksi osapuolista on tavallinen yrityssektorin velallinen⁽¹⁶⁾. Tämä tekisi sulkeutuvaa nettoutusta koskevien järjestelyjen täytäntöönpanokelpoisuuden ongelmalliseksi, jos osapuolena on tällainen tavallinen yrityssektorin velallinen⁽¹⁷⁾. Se saattaisi käytännön tasolla vaikuttaa myös luotto- ja rahoituslaitosten kykyyn saada nettoutussopimukset tunnustetuiksi hyväksyttäväksi luottoriskien vähentämistavaksi tai riskien alentajaksi asetuksessa (EU) N:o 575/2013 asetettujen ehtojen mukaisesti⁽¹⁸⁾. Ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden käyttöönotto unionin tasolla edellyttää, että tähän ongelmaan kiinnitetään erityistä huomiota.

Niiltä osin kuin EKP suosittaa ehdotettua direktiiviä muutettavaksi, tarkat muutosehdotukset perusteluineen on esitetty erillisessä teknisessä työasiakirjassa, johon liitetty selitys. Tekninen työasiakirja on saatavilla EKP:n verkkosivuilla englanninkielisenä.

Annettu Frankfurt am Mainissa 7 päivänä kesäkuuta 2017.

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

⁽¹⁴⁾ Ks. direktiivin 2009/110/EY 7 artikla ja direktiivin (EU) 2015/2366 10 artikla.

⁽¹⁵⁾ Ks. direktiivin 2002/47/EY 2 artiklan 1 kohdan k alakohta ja 7 artikla, jotka koskevat sopimusnettoutuksen hyväksymistä

⁽¹⁶⁾ Tämä koskee tilanteita joissa velkoja ei kuulu mihinkään direktiivin 2002/47/EY 1 artiklan 2 kohdan a-d alakohdassa vahvistetuista ryhmistä.

⁽¹⁷⁾ Ks. direktiivin 2002/47/EY 1 artiklan 3 kohta, joka koskee jäsenvaltioiden oikeutta jättää rahoitusvakuusjärjestelyt direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle tiettyjen osapuolten osalta

⁽¹⁸⁾ Ks. asetuksen (EU) N:o 575/2013 206 ja 296 kohta.